

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نشریه پیشرو شماره ۴۵

۳۰ نومبر ۲۰۱۲

پیشرو در فیس بوک

www.facebook.com/peshrawmonthly

افغانستان او لس کاله په وینو لړلي «دموکراسي»

لویدیځ نیواکګرو څه باندې لس کاله وړاندې د «دموکراسي» او «ترهګري» ضد جګړې په نامه زموږ هیواد ونيو. په تیرو لسو کالو کې زموږ کړیدلي ولس نه یوازې دموکراسي ونه لیدله، بلکې د امریکا او ناټو ستمګرو پوځیانو هغه کاني له دې ولس سره وکړی چې په تاریخ کې یې بیلګی موندلی نشو. په تیرو لسو کلونو کې سویل د هغه دوزخ بڼه غوره کړې چې د ستم په اور کې هره ګړی بیوزله ولسونه سوځي، او اوس داسې بنکاري چې شمال هم د افغانانو په کشتارګاه بدلیري.

د یوناما د نوي راپور له مخې د ستمخپلي ولس د وژني کچه د تیر کال د لومړیو شپږو میاشتو پرتله لوړه شوې ده. د دې راپور له مخې د تیر میلادی کال د لومړیو شپږو میاشتو پرتله په روان میلادی کال کې د ولسونو د وژني کچه اولس سلنه زیاته شوې ده.

جیمز رود هیور د یوناما دفتر د بشري حقونو د څانګې مشر وایي چې د ۲۰۱۲ کال له جنوري څخه تر جون پورې د شمال په ۵ ولایتونو کې د ملکي وګړو د تلفاتو کچه ۳۱۷ تنه وه چې له دې څخه ۱۳۲ تنه وژل شوي او ۱۸۲ تنه یې تپیان دي.

دا شمیرې څرګندوي چې دا وخت بیوزله زیارکښه افغان پږګني د نیواکګرو لخوا په جوړې کشتارګاه کې داسې خونړی «دموکراسي» آزمايوې چې ګټه یې تیري کوونکي او لاس پوځي لوتي او ولس یوازې قرباني ورکوي. آزادی هغه څه نه ده چې ډالی شي، بلکې هغه په زور اخیستل کیري، هغه هم د ستمګرانو په زور نه بلکې د ولسونو د مت په زور، ځکه ستمګران هیچا ته هم آزادی نشي ورکولای، آن خپلو ولسونو ته هم.

قلمی که با آن استقلال کشور امضاء شد، در بی استقلال «هدیه» شد!!

امان الله خان با وجودی که شهزاده بود اما استقلال طلب بود. او ۹۳ سال قبل استقلال کشور را اعلام کرد و این اعلام را با قلمی امضاء کرد که اینک در بی استقلال کشور ما از سوی نواسه و دخترش به دولتی «هدیه» می شود که رئیس جمهور آن برای توقف حملات شبانه به وسیله نیروهای قاتل و غارتگر انگریزی، اشک می ریزد. این قلم در حالی در

و بترین موزیم گذاشته می شود، که کشور ما توهین ادرار کردن نیروهای جانی امریکا را بر اجساد مرده هایش با درد و غم می ببندد، این قلم در حالی «هدیه» می شود که انگلیس ها با ده هزار نیرو بر مردم ما بم می ریزند و آنان را می کشند. اگر امان الله خان زنده می بود، مطمئناً این قلم را در شرایطی که ستمگران خارجی کشور ما را در جنایت و ستمگری شان به دوزخ و کشتارگاه تبدیل کرده اند، به هیچ کسی «هدیه» نمی کرد و اگر تصمیم هدیه کردن آن را می داشت، باز هم مطمئناً آن را به جنبش مترقی استقلال طلبانه کشور ما هدیه می کرد تا مثل او استقلال کشور را با آن امضاء کند، در غیر آن، آن را ننگین نمی ساخت.

موسیقی، فریادی برای رهایی

ما باور داریم که موسیقی باید خنجر بران در قلب دشمنان رنگارنگ میهن ما باشد. موسیقی وقتی بر دلها چنگ می زند که در کنار مردم برای منافع مردم به صدا بیاید، چنانچه ویکتور خارا گیتارش را چون شمشیر ساطع در قلب پینوشه، دیکتاتوری که از حمایت مستقیم دولت ستمگر امریکا برخوردار بود، فرو برد، یا تیکن جا فاکلی که رئیس جمهور قاتل کشور خود را در ترانه هایش جلاد خواند و یا پینک که سرمایه داران را با حیوانات درنده مقایسه کرد؛ از اینرو تمام قهرمانان فرهنگی و هنری، مردم ستمدیده جهان هستند.

ما هنوز جان لئون هابی نداریم که به خاطر ترانه هایش توسط نیکسون تبعید شد، یا جون بانزی که بارها به خاطرات اعتراضاتش به زندان رفت و یا باب مارلی که صدای آزادی را در جامائیکا بلند کرد. موسیقی کنونی ما هنوز به گفته ای «بندتنبانی» است زیرا چون خنجر علیه استعمار و استبداد عمل نمی کند. ولی وقتی همین موسیقی هم به وسیله آثانی که سالهاست از عقاید مردم سوء استفاده می کنند، قدغن اعلام می شود، باید نفس این عمل را محکوم کرد. هیأت تحریر پیشرو با محکوم کردن نفس ممنوعیت موسیقی، آرزو دارد که آهنگ و ترانه های هنرمندان کشور ما چون گرز بر فرق خاینان فرود آید و رسالت تاریخی خود را اداء نماید.

کشتار کارگران به وسیله فاشیستهای سرمایه، محکوم است!

در حالی که سرمایه داران فاشیست از طریق اشغالگران امریکائی و متحدان ناتوی آن زحمتکشان کشور ما را بیرحمانه می کشند و بعد از کشتن، اجساد آنان را طعمه سگ های ارتش می سازند و یا بر آن ادرار می کنند و گاه هم با این اجساد خونین عکس یادگاری می گیرند، فاشیست های نظام سرمایه داری در افریقای جنوبی بر کارگران معدن پلاتین آتش می گشایند. این عمل جنایتکارانه ادعاهای کاذبانه سرمایه داری را نشان می دهد که چگونه تحمل یک اعتصاب سازماندهی شده را ندارند و چون موش از این حرکت هراسان دست به ماشه می شوند.

هیأت تحریر پیشرو این کشتار بیرحمانه را محکوم کرده، همبستگی خود را با کارگران و زحمتکشان افریقای جنوبی اعلام می دارد.